

Herr Keller^s desuden skal afholde Driftsomkostningerne for Anstalten. Den Virksomhed, som denne Mand udfolder i denne Retning, som i saa mange andre, vilde jo saa være ham afstaaren, og jeg for mit Vedkommende mener, at denne Anstalt er for god til at gaa istaa, da den Methode, der anvendes, overalt i hele Landet anerkjendes for at være god. Jeg henstiller derfor til den høitærede Kirke- og Undervisningsminister, om han ikke kunde finde sig foranlediget til at opføre Beløbet, uden at reducere det med 8,420 Kr., samt at opføre det savnede Beløb, 3,000 Kr., til Arbejderhjem for døvstumme Piger, og at dette kan blive staaet fast som et fast aarligt Bidrag. — Jeg skal dernæst kortelig omtale det nye Mål for uheldbredele Landsdvaage. Der er vistnok ikke delte Meninger blandt dem, der have lokalt Kjenndskab dertil, om, at denne Anstalt er henlagt paa et heldigt Sted, og at den er fortrinlig indrettet, hvorfor Vren sikkert ikke mindst tilkommer Forstanderen. De Foreldre, der have den Skjæbne at have Børn, der ere uheldbredele aandsdvaage, kunne umulig give dem en saadan Pleie i Hjemmet, som Børnene kunne faae paa Anstalten, idetmindste er det umuligt for de ikke Bemidlede i Samfundet. Nu kan imidlertid en Del ikke komme der, fordi det Tilskud, som Staten giver af 15,000 Kr., ikke er tilstrækkelig. Jeg skal derfor ogsaa henstille til den høitærede Minister, om han ikke vil finde sig foranlediget til at forhøje dette Beløb. Jeg er vis paa, at det ikke vil blive mødt med nogen stor Uvillie. Hvis Udgifterne dertil ikke skulle voge de enkelte Amtskommuner og Sognekommuner over Uvedet, bør Statsstilskudet forhøjes op til to Trediedele af, hvad en Glev koster paa Anstalten.

Tauber. Det Foredrag, vi hørte i Begyndelsen af dette Møde af det ærede Medlem fra Aarhus Amts 2den Valgreds (Singerslev), dreiede sig i mange Henseender om Spørgsmaal, som kun meget middelbart berøre Finantsloven; jeg tror, jeg tør sige, at en væsentlig Del af samme Foredrag mere hørte hjemme under en Forhandling i det kongelige Landhusholdningselskab end under Finantslovens 1ste Behandling. Jeg skal ikke følge den Vej, som det ærede Medlem er kommen ind paa. Jeg skal kun med Hensyn til et af de Punkter, som det ærede Medlem berørte, sige, at ogsaa jeg vilde anse det for rigtigt, om der fra Statens Side blev gjort Noget mere umiddelbart for vort Landbrug gennem Finantsloven. Jeg vilde meget kunne billige, om Staten gjorde forskellige Offre i saa Henseende. Men, som sagt, jeg skal ikke forbyde mig i dette Omne, men gjøre den almindelige Bemærkning — idet jeg altsaa udtaler, at jeg tror, at det ærede Medlems Foredrag kun i meget middelbar Grad vedrørte den nærværende Finantslovsbehandling — at jeg godt kan forstaa, at det ærede Medlem

har følt sig opfordret til at gaa ind paa disse Spørgsmaal, eftersom han idag skulde udfylde de Emner, som det ærede forrige Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgreds (Bille) og han selv ifjor saa udfølgelig, og jeg skal tilføje, saa interessant behandlede under Finantslovens 1ste Behandling; men uretlig gjør dette ikke disse Sager mere finantsielle, end de i Virkeligheden ere. Derfor det nu maa være mig tilladt at komme tilbage til den egentlige Finantslovsbehandling, vil jeg tillade mig at bemærke overfor den høitærede Minister, at, naar han ved Forelæggelsen af nærværende Lovforslag anstillede en Sammenligning mellem dette af ham forelagte Lovforslag og det ifjor forelagte Finantslovsforslag, giver dette kun en meget ufuldstændig Forestilling om den finantsielle Stilling og kun et meget utilstrækkeligt Bidrag til Burderingen af det nærværende Lovforslag. Jeg havde antaget, at da der, siden det Lovforslag, som den høitærede Finantsminister forelagde i forrige Samling, blev forelagt, er udkommen en af Rigsdagen vedtagen, af Ministeriet tiltraadt og af Kongen stabsfæstet Finantslov, vilde det have været naturliger at lægge denne, som er Frugten af den samlede Lovgivningsmagts Virksomhed, og som har Gyldighed, til Grund for Sammenligningen med det her forelagte Lovforslag og ikke et Lovforslag, der er aldeles ugyldigt. Thi det ifjor forelagte Lovforslag har ikke Spor af Gyldighed. Ogsaa i andre Henseender vare de Udtalelser, som fremkom fra den høitærede Minister, da Sagen forelagdes, efter min Opfattelse temmelig utilfredsstillende. Man fik ikke derved noget virkeligt Indblik i vor finantsielle Stilling, den finantsielle Stilling, som vil fremkomme ved nærværende Lovforslag. Det maatte dog ventes, at den høitærede Minister, naar han forelægger Finantsloven, der jo skal indeholde en Oversigt over Statens samlede Indtægter og Udgifter, da ikke indskrænker sig til at nævne de Punkter, som han nu har været istand til at omtale med bestemte Tal i sit Foredrag, men tillige giver en Sammenstilling af de finantsielle Resultater, som ville fremkomme af de Love, som Ministeriet agter at forelægge og tildels allerede har anmeldt i nærværende Samling. Det er ganske sandt, at der kan komme andre Love senere, som ville medføre Udgifter, og om hvilke Ministeriet endnu ikke kan have nogen Kundskab og ikke sige noget Bestemt; men alle de Love, som Ministeriet er rede til at ville forelægge for Rigsdagen, og som ville medføre finantsielle Resultater, burde dog med deres Resultater optages i den mundtlige Oversigt, hvormed Ministeren ledjagede Finantslovens Forelæggelse, thi ellers saar man aldeles ikke nogen virkelig Oversigt over den finantsielle Status. Der er allerede fra Ministeriets Side forelagt Lovforslag af temmelig omfattende Betydning. Jeg skal af formelle Grunde se bort fra den saakaldte Tillægsbevillingslov for indeværende Finantsaar, der jo omfatter